

مشکل بزرگ ورزش؛ کمیت‌گرایی و آمارسازی

لزوم اهمیت دادن به ورزش توسط مسئولین منطقه و استان بارها توسط کارشناسان و رسانه‌های مستقل مورد تاکید قرار گرفته‌است متأسفانه علیرغم همه ادعاها و مانورها این مقوله در رفتار و عملکرد بسیاری از دست‌اندرکاران منطقه مشاهده نشده‌است.

بررسی اجمالی سرگذشت ورزش اردبیل در دهه‌های اخیر نشان می‌دهد که در ورزش استان اردبیل همواره حرف‌ها و ادعاها بر عمل برتری داشته و با جدی نگرفتن ورزش و هواداری از روزمرگی‌ها، ترسیم آینده‌ای درخشان برای آن دیده نشده است.

برای ورزش استان و شهرستان اردبیل عوامل مختلف دست‌به‌دست هم داده و عقب‌ماندگی آن را رقم زده‌اند. روابط شخصی، ملاحظات جناحی و بانندی، تعارفات بی‌اساس و رودربایستی‌های بی‌مفهوم را می‌توان در حاکمیت وضعیت موجود ورزش تاثیرگذار دانست.

پرداختن به این مسائل می‌تواند روشن بکند که چرا و چگونه علیرغم وجود استعدادهای بکر در منطقه، ورزش نتوانسته‌است به جایگاه رفیعی دست پیدا بکند. در این میان باید از تک‌چهره‌ها و تک‌ستاره‌هایی که سال‌ها در میادین مهم ورزشی درخشیده‌اند یاد کرد که حضور درخشان آن‌ها نیز نه در سایه برنامه‌ریزی و اقدام اصولی دست‌اندرکاران امر بلکه بر اساس توانایی‌های قابل‌توجه آن‌ها و فراهم شدن زمینه مناسب در مقطعی از تاریخ حیات ورزش منطقه بوده‌است.

پناه بردن به دامن کمیت‌گرایی و چادر زدن در اردوی آمارسازی یکی دیگر از بحث‌های قابل طرح در مورد ورزش و چرایی عقب ماندن از قافله پیشرفت و توسعه می‌باشد.

زمانی‌که دست‌اندرکاران امور اجرایی ورزش برای موجه جلوه دادن خود و ارائه کارنامه‌ای قابل‌قبول از ابزار و وسیله‌ای به نام آمارهای دروغین استفاده می‌کنند ناخودآگاه جریان ورزش از حرکت به سمت اصلاح و کیفی‌سازی غافل می‌شود.

در این ارتباط مثال‌های متعدد و روشنی در ورزش استان اردبیل می‌توان ذکر کرد ولی برای این‌که از مسیر کلی منحرف نشویم از پرداختن به جزئیات خودداری می‌کنیم ولی ناگفته پیداست که در سال‌های اخیر آمارسازی و مانور دادن با اعداد و ارقام غیرواقعی ضربات سهمگین و طاقت‌فرسایی بر پیکر برخی از رشته‌های پرطرفدار

ورزش در منطقه وارد کرده است.

یکی از بزرگ‌ترین مشکلاتی که ورزش ما با آن دست به گریبان می‌باشد کمیت محوری است. وقتی برای ماندن در مسئولیت و ارائه‌ی چهره‌ای موفق از خود، پرداختن به اعداد و ارقام و دوری از کیفی‌گرایی در دستور کار قرار می‌گیرد پیشرفت فنی و سالم‌سازی اخلاقی و فرهنگی عرصه ورزش با موانع متعددی مواجه می‌شود.

وقتی مسئول و دست‌اندرکار یک رشته ورزشی در ارائه گزارش عملکرد به تعداد تیم‌های حاضر در رقابت‌ها اشاره کرده و از کنار سطح مسابقات و نتایج به دست آمده به راحتی عبور می‌کند یعنی جز انحراف افکار عمومی از اصل قضیه به چیز دیگری نمی‌توان اشاره کرد.

ریشه همه ناهنجاری‌ها، بداخلاقی‌ها، تهمت‌ها و حرمت‌شکنی‌ها کمیت محوری و تلاش برای کارآمد نشان دادن خود می‌باشد.

تا زمانی‌که در راس امور ورزش و رشته‌های مختلف ورزشی سینه چاکان و قدر قدرتان آمارسازی قرار بگیرند و فرصت‌طلبان دندان تیز کرده امکان ابراز وجود در ورزش را داشته باشند توجه به بحث کیفی‌گرایی غیرممکن خواهد شد.